

על החיים ועל המוות

מאת : נדב רוזיאביץ'

פרטי קשר

Nadned.ruz@gmail.com

www.nadav-screenwriter.com

0502211812

*שימוש חופשי למסגרות חינוכיות בלבד
נא לעדכן [בקישור](#) על כל שימוש במחזה

דמויות

חיים (65) גבר חרדי, קברן ותיק שמאוהב במוות

עמרם (23) בחור חרדי, עלה נידף

חיים ועמרם יושבים אחד ליד השני ברכב חברה קדישא, בשתיקה. חיים עם כיפה שחורה וחולצה לבנה מכופתרת, עמרם לבוש בחליפה וקסדה של דבוראי, שיעור תורה בוקע מהרדיו, חיים מנשנש הרינג מקופסא עם קיסם.

חיים: לא חם לך?

עמרם: קצת..

חיים: איך אמרנו השם? משולם?

עמרם: עמרם

חיים: עמרם.. למה אתה עם החליפה הזאת, עמרם?

עמרם: בשביל הדבורים

חיים: איזה דבורים?

עמרם: הדבורים, בכוורות

חיים: מה אמרו לך בדיוק בלשכה?

עמרם: אני אמרתי שאני מחפש עבודת אדמה, עבודה עם הידיים

חיים: אוקי

עמרם: והבחורה שם אמרה שיש לה בדיוק מה שאני מחפש

חיים: וואלה..

עמרם: היא אמרה שיש לה עבודה סוף הדרך

חיים: בהחלט

עמרם: אז היא הציעה לי להיות כוורן! שזה יופי, כי אני מאוד אוהב בעלי חיים..

חיים: הבנתי.. עמרם, תשמע...נראה לי שנפלה טעות

עמרם: איזה טעות?

חיים: פה.. אין בעלי חיים

עמרם: לא?

חיים: לא, ממש לא, אפילו להפך, העבודה פה היא עם כל מי שהוא לא בעל חיים

עמרם: אנשים כאילו?

חיים: כן

עמרם: אני גם אוהב אנשים

חיים: אבל לא בעלי חיים

עמרם: הבנתי

חיים: לא, לא הבנת

חיים: בוא, בוא

יוצאים מהרכב, עמרם מסתבך עם הדלת, חיים עם ההרינג ביד, פותחים את הדלתות מאחור ושם על אלונקה מתחת לטלית שוכבת, עטופה בתכריכים, גופה

חיים: עמרם, גופה, גופה, עמרם

עמרם: זה.. זה.. זה... זה...

חיים לא עוזר לו רק מהנהן

עמרם: יש שם מישהו...

חיים: מישהי

עמרם: מתה?

חיים: אני מקווה

עמרם מסוחרר, הולך הצידה, הוא צריך להקיא אבל מסתבך עם הקסדה של הכוורן, בסוף מסיר אותה ומקיא, חיים עומד מהצד תוך כדי שהוא אוכל את ההרינג שלו, מביט בו בשיויון נפש, עמרם מסיים, חוזר לוואן, שוב רואה את הגופה ושוב הולך להקיא, הוא מסיים, חוזר לחיים

חיים: לחדשים, זה בדרך כלל 3 פעמי..

שוב הוא הולך להקיא

חיים: הרינג? מעביר את הטעם יופי

עמרם (מסמן בידו לשלילה): אני אלרגי

חיים: יהודי שאלרגי להרינג? על זה עוד לא שמעתי, משונה מאוד..

עמרם: זה משונה? יש לך.. גופה בבגאז?

כמעט מקיא שוב, נעמד בלי ליצור קשר עין עם הגופה (מדבר עם הגב לחיים, או כובש מבטו בקרקע)

עמרם: אוקי, אני מצטער על הגופה, על הבעיה.. אני...

הוא מתחיל ללכת משם

חיים: לאן אתה הולך עמרם?

עמרם: אני הולך.. בדרך כל בשר (קולט מה הוא אמר) זאת אומרת למקום שכולו טוב..
זתומרת..

חיים: נשמה, אתה לא הולך לשום מקום, אתה חושב שאני יכול לקבור אותה לבד?

עמרם: אני מצטער אני לא יכול, אני לא יכול, אני לא יכו.. אני לא מתעסק בדברים האלה.. אני לא מבין בזה כלום

חיים: בטח שאתה מבין בזה, אתה פשוט לא יודע שאתה מבין בזה

עמרם: אני מבין בזה?

(מוציא פחית קולה, פותח אותה)

חיים: טעם החיים. זה המוות.

זה קורה כל הזמן עמרם.

תאים מתים, עלים נושרים, אתה מתעורר מחלום

נפרד מבחורה, שיר הסתיים, עברת דירה

זרקת חולצה שכבר היו בה חורים, שכחת זכרון מגינת משחקים, פגשת חבר מפעם, הוא

לא זוכר אותך, גם אתה מת בשבילו כמו שהוא מת בשבילך...

אתה מוקף במוות, בלי מוות אין חיים, אם פרי לא יירקב לא יצמחו שם שורשים.

אפילו עכשיו בעודנו מדברים, תקועים בפקק של החיים, הזמן לא עוצר, לא קופא, אנחנו

רצים לקראת המוות, ואף אחד פה לא בוכה

עמרם: בסדר, אבל זה לא איכפת לי כל הדברים האלה, אני רק בן 23 לא בא לי לחשוב על מוות

חיים: מה יש לכולכם נגד מוות? המוות הוא הדבר הכי יציב בחיים, היחיד שאפשר לסמוך

עליו, לא אהבה, לא קריירה, לא חברים.. רק המוות תמיד יהיה שם, לקבל אותנו, לחבק..

עמרם: אני לא רוצה לעבוד בזה!

חיים: זאת העבודה הכי טובה בעולם, באמת, עושים חיים, הלקוחות לא מתלוננים, אף

אחד לא חופר לך, זה אתה שחופר לאחרים, אני אומר לך, אני מת על העבודה שלי

והעבודה שלי מתה עלי.

עמרם: ואיך השכר?

חיים: שכר מצווה- מצווה

עמרם: ויש הפרשות?

(מתלכלך ממשוה בגופה)

חיים: לפעמים

עמרם (חושב לרגע): חיים, אני מצטער זה לא מתאים לי כל העצב הזה

חיים: למה עצב? מישוהו מת אז זה עצוב? מה זה הסטיגמות האלה עמרם? באמת..

חיים עוזר לעמרם להוריד את חליפת הכוורן (זה נראה כאילו הוא מיילד אותו)

חיים: תחשוב על עצמך כמו מיילדת, רק הפוך, הן מייבאות נשמות לעולם ואנחנו

מייצאים אותם

עמרם: אבל אנשים לא רוצים לצאת, לא רוצים למות

חיים: ולהיוולד רוצים? מישוהו שאל אותך? בוא תראה, אחרי הפעם הראשונה זה הרבה

יותר קל

עמרם: אני לא רוצה

חיים: אל תפחד, היא לא נושכת, כבר, בוא.. רוצה ללטף?

עמרם: לא!

חיים: גם אני פחדתי כשהייתי ילד אז ההורים שלי לקחו גופה הבייתה שאני אתרגל..

עמרם מזדעזע

חיים: צוחקים איתך עמרם, מה אתה כזה רציני? בוא, קח הרינג

(מגיש לו חתיכה על קיסם)

חיים: יעלה לך חיוך על הפנים

עמרם: אמרתי לך כבר שאני אלרגי, חתיכה מזה ואני מתפגר לך על המקום

חיים מוותר, אוכל את החתיכה בעצמו

עמרם: טוב, אני אעזור לך אבל זהו, רק הפעם הזאת ואחר כך אני עף מפה

חיים: שכוייח!

מוציא יין פטישים ומוזג לכוסות חד"פ, נותן לעמרם, הם מקישים כוסות

חיים: לחיים!

עמרם: למוות...

חיים (צוחק): על החיים ועל המוות!

חיים+עמרם: ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם בורא פרי הגפן

חיים שותה עמרם שופך בהיחבא את הכוס

חיים צופר

חיים: חייבים לקבור אותה לפני שקיעה שלא נכשל בהלנת המת

עמרם: אוי אוי... אתה כבר התפללת מנחה?

חיים: איפה, היה לי יום... זו הגופה החמישית שלי מהבוקר, עוד אחת אני ממלא כרטיסיה, מקבל גופה חינם

עמרם: נראה לך נוסעים כבר או שאני אלך לארגן מניין?

חיים: לך לך, בקצב הזה המשיח יגיע והחברה פה תקום לתחייה לפי שנספיק לקבור אותה

עמרם לוקח כיפות, יוצא מהרכב, מתחיל להסתובב תוך שהוא צועק

עמרם: צנטער! מניין, עשירי למניין, יהודי, תשלים לנו מניין? גם ככה אין לך מה לעשות...

הוא מסתובב עם כמה כיפות בין הוא חולף על פני טלי (25) שמוכרת צמידים

טלי: מה? אותי אתה לא שואל?

הוא כובש את מבטו ברצפה ומתעלם, פונה לגבר אחר

עמרם: יהודי, תשלים לנו מניין?

היא לא מניחה לו, נעלבת, מתקרבת ודוחפת את הפרצוף שלה מולו

טלי: מה? אני אשה אז אני אוויר? אני לא נחשבת?

הוא ממשיך להתעלם, אבל היא ממש נעלבת, וזה נוגע בו

טלי: יש לך מושג איך זה מרגיש כשמתעלמים ממך?

עמרם: האמת שכן

טלי: אז למה אתה לא עונה לי

עמרם: כי אני לא מדבר עם נשים

טלי: למה?

עמרם: כי.. זה יצר הרע..

טלי: אני יצר הרע?

עמרם: לא, לא את..

טלי: אז למה אתה לא מסתכל עלי?

הוא מסתכל אט אט, היא עושה תנועה של קרני שטן עם האצבעות, הוא צוחק, ומנסה להפסיק

טלי: אתה יכול לצחוק אתה יודע, אין איסור, אפילו אברהם צחק כשהמלאך סיפר לו על יצחק

עמרם: איך את יודעת את זה?

טלי: איך אני יודעת את זה? מה כי אני הולכת עם גופייה ושרוואל אז אני סתומה? עגלה ריקה?

עמרם: לא, לא, מה פתאום..

טלי: איכס! עוד אחד

הולכת משם

עמרם: אני מצטער, לא התכוונתי ל..

עמרם אובד עצות, חוזר במהירות לואן (משאיר את כל המניין שאסף לבדו)

חיים: הרינג?

(עמרם נד בראשו)

חיים: מה יש? פגשת את מלאך המוות?

עמרם: לא.. סתם, אשה..

חיים: הווי.. אשה, זה לא סתם, נו ו...

עמרם: נו ו..מה?

חיים: מצאה חן בעיניך?

עמרם: מה זה חיים, אתה יודע שזה לא עובד ככה

חיים: למה?

עמרם: למה? כי צריך שידוך, צריך להיפגש, מה אנחנו? בהמות?

חיים: יפה, יפה מאוד... ואתה? נפגש כבר?

עמרם: כן, אבל לא הולך כל כך

חיים: תקוע

עמרם: כן

חיים: קשה לך להיפתח, אתה מרגיש שאף אחת לא רוצה אותך, שמשהו לא בסדר איתך, כישלון, אפס

עמרם: לא עד כדי כך, אבל...

חיים: אפס! אבל אל תדאג עמרם, הגעת למקום הנכון

עמרם: לרכב של הובלת גופות?

חיים: גם, אבל לא רק, אתה מבין עמרם, לא סתם קוראים לי חיים הקברן

עמרם: זה לא כי אתה קברן?

חיים: כן, גם.. אבל גם כי אני קואוצ'ר למציאת בת זוג

נותן לו כרטיס ביקור

עמרם: "מנוחה נכונה"?

חיים: שמע, בסוף למות ולהתחתן, אלה לא דברים כל כך שונים

עמרם: לא?

חיים

חיים לוקח אותו לחלק האחורי של הוואן הוא פותח את הדלת, מתחיל להרים את הגופה, למצב עמידה, היא כבדה יותר ממה שחשב

חיים: תן יד

עמרם משתהה

חיים: תן יד!

עמרם עוזר לו, חיים מחזיק אותה מאחור ומפעיל אותה כמו בובה

חיים: בבקשה

עמרם: מה?

חיים: מה מה? אתה חושב שזה ככה הולך לבד? שרואים מישהי וישר יודעים מה לעשות? צריך להתאמן חביבי ואז כשתפגוש מישהי אמיתית, שתהיה מעוניין בה, אתה תהיה כמו.. ג'ון דיר!

עמרם: מי?

חיים: ג'ון דואן?

עמרם: חיים, זה ממש לא...

חיים: אתה רוצה להתחתן, או לא?

עמרם: כן..

חיים: אז קדימה

עמרם: מה?

חיים: אתה באוטובוס, רואה בחורה, עם מידות טובות, יראת שמיים, מה אתה עושה?

עמרם: אומר לאמא שלי שתתקשר למנהלת של הסמינר שלה ו..

חיים (בקול בחורה): נהג, דלת אחורית...
חיים: היא בורחת לך עמרם! מה אתה עושה?
עמרם: אה... עוצר אותה?
חיים: קדימה, תעצור
עמרם: עצרי!
חיים (כבחורה): מי אני?
עמרם: כן..
שתיקה, חיים מסמן לו להמשיך לדבר
עמרם: אה.. אה... אתה רואה, אפילו עם גופה אני לא מצליח לדבר...
חיים: תציג את עצמך
עמרם: נעים מאוד, קוראים לי עמרם
חיים: משעמם
עמרם: הי, אני עמרם
(חיים עושה פרצוף)
עמרם: יוהו!.. אני.. עמי!
חיים: ותחייך!
עמרם מחייך
חיים: עכשיו ספר לה משהו על עצמך
עמרם: משהו על עצמי?
חיים: כן, משהו מעניין, מסקרן,
עמרם: אה... בחתונות, אז אני יודע להעמיד בקבוק על המצח
בחורה: באמת?
עמרם: כן גם כסא או מזלג.. אני יכול להעמיד כל מיני דברים
חיים (בחורה): וואו.. אתה פשוט מושלם, אני רוצה להיות אשתך!
עמרם: באמת?
חיים (בחורה): בטח!
עמרם: אני לא מאמין, אני לא מאמין..
חיים: קדימה עמרם, אתה מוכן
עמרם: אני מוכן?
חיים: אתה מוכן! מי אתה?
עמרם: עמרם
חיים: אני לא שומע?

עמרם: עמרם!

חיים: ומה אתה הולך לעשות?

עמרם: להתחתן

חיים: לא שומע!

עמרם: ל-ה-ת-ח - ת-ן!

חיים: יאללה עמרם, צא אליה!

עמרם יוצא מהרכב כולו משולהב, הוא מוצא את טלי וניגש אליה

עמרם: עצרי!

היא מסתובבת אליו

בחורה: סליחה?

עמרם: אני עמי!

שותקת, נזכר שהוא צריך לחייך, נראה קריפי

עמרם: ואני יכול להעמיד אותנו מתי שאני רוצה!

היא מעיפה לו סטירה, עמרם בורח לוואן כנשוכ נחש, הוא בסוג של התקף חרדה

עמרם: חיים? חיים?

חיים לא שם, עמרם לוקח עוד רגע של אוויר, הוא קולט שהוא נשען בטעות על הגופה וקופץ

עמרם: אוי, סליחה! לא ידעתי שאת פה.. לא שיש לך לאן ללכת..

אני ממש מצטער על מה שהיה מקודם.. זה באמת לא היה.. אני אמרתי לחיים.. אבל הוא לא היה מוכן בכלל.. בקיצור סליחה..

(פאזזה)

בכל אופן, אם תהית, זה לא עבד, יצאתי אידיוט כמו תמיד "אני עמי".. ואני בכלל עמרם ואני שונא קיצורים, את כל הקיצורים, קיצורים של שמות, קיצורי דרך, קיצור קיבה, חח.. סתם, בדיחה לא מצחיקה אל תעלבי, לא שיש לך מה להיעלב, כי את לא צריכה קיצור קיבה, להפך, את מאוד רזה, לא שאני מסתכל על הגוף שלך אבל..

לא חשוב, את רואה? זה מה שקורה לי תמיד, גם לי נמאס ממני. מעניין איך קוראים לך.. איך קראו לך.. בטח רשום פה איפשהו, לא?

מפשפש במסמכים, לא מוצא, עולה לו רעיון, הוא מפשיל את שולי הבד מהרגל ומסתכל על התווית שעל הבוהן

מעין ארצי

מעין.. וואו, איזה שם..

כל הבחורות שמציעים לי, הם תמיד רחל, שרה, רבקה ושלא תחשבי, ברור שהשמות של האמהות אלה השמות הכי יפים.. אבל פשוט, לכולן יש אותם.. ומעין... זה.. נובע כזה.. מים חיים.. את יודעת שהתורה נמשלה למים?

אני מתערב שאת אוהבת מים, את בטח מהבחורות האלה שאני רואה כשאני הולך לטבול בליפתא, צוחקות כאלה, משפריצות מים, הולכות עם מכנסיים קצרים וסנדלים.. בטח יש לך שיער קופצני כזה ואף קטן..

חושב, מתלבט מסתכל קצת לצדדים ואז מוריד את הכיסוי מהפנים שלה ומתבונן בה ארוכות, מחייך, מסתיר שוב את הפנים שלה ושוב חושף

את יפה...

לא שזה מה שחשוב, 'שקר החן והבל היופי' אבל אני יודע שיש לך גם מידות טובות, נראה לי היינו מסתדרים יפה דווקא, 'עמרם ומעין לוי' למרות שבטח היית רוצה לשמור את השם משפחה שלך.. לא יודע מה להגיד לך, זה לא כל כך מקובל אצלינו.. אבל בשבילך... 'מעין ארצי לוי', נשמע טוב דווקא, לא? כאילו אם בכלל היית רוצה להתחתן איתי.

אין לי שרירים כמו כל מיני בנים חילונים, את צריכה לדעת את זה.. אבל.. אני יודע שאת מישהי שמחפשת נשמה, אופי ולא רק יופי, רואים את זה עליך מעין. מעיני.

יש לו רעיון, הוא כותב את השמות שלהם על האבק של החלון, עמרם לוי ומתחת מעין ארצי, עושה את הגימטריה

70 אחוז שאת אוהבת אותי! ידעתי!

הוא מחבק אותה, מוסיקה של סרט רומנטי בוקעת מרכב ליד, הם משקים אחד את השני יין בזרועות שלובות, הוא קוטף פרחים מצד הדרך ושם לה בשיער מסיע אותה בין המכוניות, לפתע הוא שומע את חיים מגיע מרחוק

חיים: עמרם?

עמרם קופץ, נבהל, מחביא את הפרחים מאחורי הגב

עמרם: מה?!

חיים מגיע, מרגיש שמשוהו מוזר מסתכל סביב ונרגע

חיים: נו, אז איך הולך עם הכלה

עמרם (היסטרי): מה?! איזה כלה?

חיים: הבחורה, שסובבה לך את הראש בחוץ..

עמרם: אה.. לא, זה לא היה שייד

חיים: לא הלך, אה?

חיים: לא נורא, בוא נמשיך להתאמן

חיים מתכופף להרים את הגופה

עמרם: תעזוב אותה!

חיים: עמרם, זו גופה, היא לא מרגישה כלום

עמרם: קוראים לה מעין! והיא מרגישה יותר מכל בחורה אחרת שהכרתי!

חיים: אי, אי, אי.. זה קרה מהר

עמרם: מה?

חיים: (שר) לכל קברן יש את הגופה שלו שתסגור איתנו מעגל... לי הייתה את עופרה חזן, התחשמלה מכן, איזו בחורה.. אני עדיין הולך לבקר אותה מדי

פעם, אבל תשמע לי עמרם, אתה צעיר, כל החיים לפניך ואצלה.. החיים כבר די מאחוריה..

עמרם: לא איכפת לי.. אז אני אהיה איתה בעולם הבא

חיים: בסדר.. אין בעיה.. בוא נדבר עוד 70 שנה ונראה מה עושים..

עמרם: 70 שנה...? לא, לא.. מה זה.. מה פתאום? מה אני אעשה כל הזמן הזה? זה כמו לעמוד בפקק של 70 שנה ולחכות לאהובתך בסוף.. אני לא יכול לחכות עד אז.

הוא חוטף לחיים את הקופסא עם ההרינג ומכניס את הכל לפה

חיים: עמרם...

עמרם: הייה שלום חיים ותודה על הדגים.

הוא מכניס דג לפה, נשכב ליד הגופה ועוצם עיניים.

חיים מתבונן בו עוד רגע, ואז סוגר את דלתות הוואן, נכנס למושב הנהג ומתניע

סוף